

A szervezet története

A magyar szabadságharc leverése után, az 1867. évi kiegyezéssel létrejövő Osztrák-Magyar Monarchia csatlakozott a Genfi Egyezményekhez és megkezdődött egy bécsi székhellyel működő **önkéntes segélyegylet** szervezése. A Monarchia közös hadügyminisztere 1872. szeptember 21-én hivatalosan javasolta a magyar kormány elnökének és honvédelmi miniszterének az önkéntes egészségügyi szolgálat megszervezését. A magyar kormány elvben egyetértett a kezdeményezéssel, de ragaszkodott ahhoz, hogy az önkéntes egészségügyi szolgálatot Magyarországon külön és önállóan szervezzék meg.

1878. április 12

-én megtartott értekezleten döntés született Ausztriában és Magyarországon önállóan működő **Vörös Kereszt Egylet**

ek szervezési és működési alapelveinek kimunkálásáról. I. Ferenc József jóváhagyta az eléje terjesztett javaslatot, majd 1880. december 5-én megbízta

gróf Károlyi Gyula

főrendházi tagot a magyar segélyegylet megszervezésével.

Miközben az önálló magyar segélyegylet létrehozásáról folytak a tárgyalások a Monarchia csapatai 1878-ban megindultak Bosznia-Hercegovina megszállására. Ebben az időben már számos jótékony nőegylet működött Magyarországon. Ezek vezetői közös értekezletre gyűltek össze és elhatározták, hogy mozgalmat indítanak a Bosznia-Hercegovinában harcoló katonák valamint az itthon maradt hozzátartozóik megsegítésére. Központi Segélyező Nőegylet néven gyűjtést kezdeményeztek. A kezdeményezés jelentős eredményét tapasztalva a Nőegylet vezetői elhatározták, hogy munkájukat állandósítják és az egész országra kiterjesztik.

Bizottságot választottak, hogy a **Genfi Egyezményeknek megfelelő Alapszabályt** dolgozzon ki. Az elfogadott Alapszabály szerint 1879. március 27-én megtartott közgyűlésen megalakult a

Magyar Országos Segélyező Nőegylet

. A Nőegylet elismerésre méltó munkát végzett a

Vöröskereszt eszméinek terjesztése

ben, kezdeményezésére bontakozott ki hazánkban az önkéntes és hivatásos ápolónőképzés.

Vezetői

részt vettek a Magyar Vöröskereszt megalakításában

. Tehát joggal tekinthetjük őket a Magyar Vöröskereszt közvetlen

előd

jének. A királytól kapott megbízás alapján Károlyi Gyula megkezdte az önkéntes segélyegylet szervezését. Az alakuló közgyűlést 1881. május 16.-ra hívták össze, melyen kimondták a

Magyar Szent Korona Országai Vörös-Kereszt Egyleté

nek megalakulását. A

két egylet egyesülése 1881. május 17-én

a Magyar Tudományos Akadémia dísztermében megtartott együttes közgyűlésen történt. Az

első elnök gróf Károlyi Gyula, társelnök gróf Zichy Nándorné lett.

A központi választmány értesítette a Vöröskereszt Nemzetközi Bizottságát a Magyar Szent Korona Országai Vörös-Kereszt Egyletének megalakulásáról és kérte felvételét a nemzetközi kötelékbe. A **Vöröskereszt Nemzetközi Bizottsága (ICRC) 1882. január 20-án** kelt körlevelében jelentette be a magyar egylet működését. A Magyar Vöröskereszt egyenjogú tagja lett a nemzetközi mozgalomnak és azóta is aktív tagja a Vöröskereszt Mozgalomnak. Az elmúlt **130 év**

ben a Magyar Vöröskereszt megszakítás nélkül működik Magyarországon. 1919-től tagja a Vöröskereszt és Vörösfélhold Társaságok Nemzetközi Szövetségének. (IFRC) 1992-től a Magyar Köztársaság mindenkori elnöke a

Magyar Vöröskereszt fővédnöke

1993-ban a Magyar Vöröskeresztről **törvény** született.(részlet az 1993. évi XL. Törvényből)

„Az Országgyűlés a háborúk áldozatainak védelmére vonatkozóan Genfben, 1949. augusztus 12-én kötött Egyezmények, ezek 1977. június 8-án aláírt I. és II. kiegészítő jegyzőkönyvei, valamint a Nemzetközi Vöröskereszt és Vörösfélhold Mozgalom 1986-ban elfogadott alapszabálya szellemében a Magyar Vöröskeresztről és annak tevékenységéről a következő törvényt alkotja:...”A törvény a Magyar Vöröskereszt feladatait is meghatározza:

„2. § (1) A Vöröskereszt - **alaptevékenysége** körében - a következő feladatokat látja el:

- a) Háború esetén részt vesz a háború áldozatainak mentésében, az áldozatokról és a hadifoglyokról nyilvántartást vezet, a rászorulóknak, illetve hozzátartozóik részére tájékoztatást, átmeneti anyagi vagy természetbeni segínyt nyújt;
- b) természeti vagy más katasztrófahelyzet esetén a rászorultakat felkutatja, részükre átmeneti segélyeket, illetve jogsegélyt biztosít; az áldozatok mentésére segélycsapatokat működtet;
- c) eltűnt személyek felkutatására keresőszolgálatot működtet;
- d) átmeneti szállások megteremtésével, fenntartásával és egyéb módon közreműködik a menedéket kérők és a menekültek megsegítésében, előmozdítja hazatérésük lehetőségének mielőbbi megteremtését; egészségneveléssel, házi-gondozó szolgálat kialakításával, elsősegélynyújtás oktatásával, továbbá a rendelkezésére álló eszközökkel hozzájárul az élet- és egészségvédelemhez;
- f) szervezi az önkéntes véradók részvételét a véradásban, és részt vesz a vérellátás rendszerének fejlesztésében;
- g) a rászorultak részére igény szerint - az alapszabályban meghatározott módokon - szociális segítséget nyújt.

A Magyar Vöröskereszt 1998. január 1.-től kiemelten közhasznú szervezet. Ma a Magyar Vöröskereszt a X. Kongresszusán elfogadott Stratégia 2010. határozata alapján végzi tevékenységét. A Magyar Vöröskereszt működését az Alapszabály határozza meg. (A szervezet első alapszabályát I. Ferenc József hagyta jóvá.)

A Magyar Vöröskereszt küldetése

"A Magyar Vöröskereszt a Vöröskereszt/Vörösfélhold nemzetközi mozgalom tagjaként a **segítségre szoruló emberek érdeké**ben működik.

A humanitárius eszmék terjesztésével, egészséges életmódra neveléssel, szociális gondoskodással, az állami és üzleti szférával, más civil szervezetekkel együttműködve járul hozzá Magyarországon a lakosság **életminőségének javításához**.

Ennek érdekében ismeretterjesztő programokat **szervez**, szociális intézményeket **működtet**,
véradókat

mozgósít

, elsősegélynyújtó tanfolyamokat

tart, felkészül és részt vesz

a katasztrófák enyhítésében."